

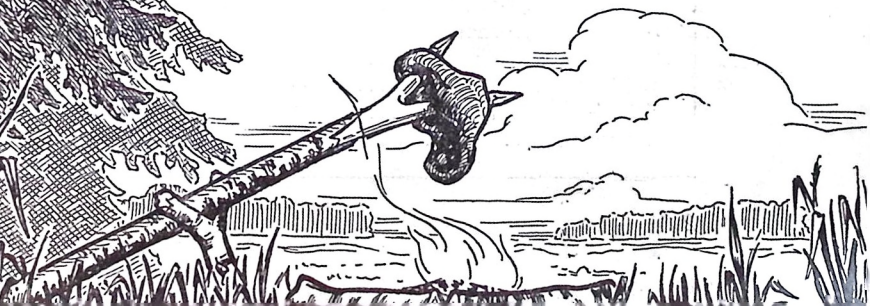
SPEJDERNES MAGASIN

JANUAR-FEBR. 1939

23. AARGANG
NR. 1

ULVE PAA RAADSKLIPPEN

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Sekretær: Ellen Hvidso.

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PA 4526.

Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.

Skindergade 27, København K. — Tlf.

C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDERSPORT

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2e, København K.

Tlf. BY 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telf. Central *10.493

DENATURERET SPIRIT

TIL KOGEBRUG.

DANSK SPIRIT-CENTRAL.

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT

BREDGADE 25-E

TELF. CENTRAL 15026

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cal i elegant Mappe 3 Kr.

Bli'r vi flere?

Bli'r vi dygtigere?

Korpsets Bøger, Pjecer og Agitationsmateriale er udgivet som en Hjælp til hver enkelt Ulv, Spejder, Patrulje, Flok og Trop.

Benyt dig af denne Hjælp!!

NYHEDER:

Korpsets Agitationsplakat pr. Stk. 0.40

Samlemappe til Sp. Mag.

(indeholder 2 Aargange) pr. Stk. 2.00

Den røde Spejdersnes Lommebog — 1.50

Prøver og Duelighedstegn ... — 0.65

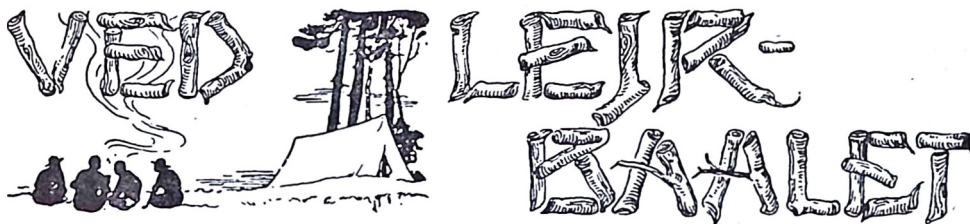
Spejderloven, ih..... — 1.20

— hft. — 0.85

Ulvbogen — 1.50

Lommebogen faas hos alle Boghandlere
og i Depotet, hvor de andre nævnte Ting
ogsaa faas

»SPEJDERLOVEN« AF ROLAND PHILIPS

Roland Philips var Tropsfører i London i Spejderbevægelsens allerførste Aar, og han hjalp Baden-Powell med mange Opgaver af politisk og spejderteknisk Art, fordi han var en af de dygtigste Tropsførere. Han har ogsaa skrevet en Bog over »Spejderloven«. Det er en Samling af Breve til en Patruljefører, og hvert Brev handler om en af Spejderlovens Paragraffer. Enhver Patruljefører bør have denne Bog; den kan være ham til stor Hjælp i hans Arbejde med sin Patrulje; men egentlig burde alle Spejdere læse den for rigtigt at sætte sig ind i, hvad Spejderloven betyder for os alle i vort daglige Liv.

Bogen er billig. Den er udgivet af Det Danske Spejderkorps og koster kun 85 Øre. Den kan ogsaa faaes indbundet i et smukt Bind for 1,50 Kr.

Mange Patruljer plejer ved Slutningen af Patruljemøderne at samles ved Kaminen eller om Bordet, medens Patruljeføreren læser lidt op. »Spejderloven« vil være en af de bedste Bøger at læse op af ved Patruljemødet.

»VÆR BEREDT«

staar der paa næsten alle Landes Spejderliljer, og hvad de Ord betyder behøver ikke nogen nærmere Forklaring. Spejder *Jens Danielsen* fra 1. Hornslet Trop har vist, at han forstaar disse Ord.

En Sommerdag var han sammen med en yngre Kammerat gaaet ud for at se paa Dyrelivet i Søer og Moser. Da de var ved en Mergelgrav, styrtede hans Kammerat i Vandet. Jens var i Færd med at undersøge nogle Vandplanter, som voksede under Vandet, og hørte derfor ikke straks Raabene om Hjælp. Kammeraten havde været under een Gang, før Jens blev opmærksom paa Faren.

Han vadede ud, til Vandet naaede ham til Livet, og mens han holdt fast i en Busk, kastede han sit Spejderbælte ud til Kammeraten og fik ham halet i Land.

Jens Danielsen har for sin behjærtede Daad faaet tildelt Korpsets *Bronzekors for Livredning*,

og hans Navn er indskrevet i Korpsets Æresrulle, Bogen, der er prydet med Sct. Georg paa Omslaget.

10.000 SPEJDERE

Korpsmærke Nr. 10.000 er udleveret, men vi er jo ikke helt naaet op til det Antal Spejdere og Ulve, da nogle af Korpsmærkerne med de laveste Numre i Tidens Lob er blevet odelagte. Men meget mangler vi ikke i at naa dette Tal.

Paa Sct. Georgsdagen vil der blive taget et nøjagtigt Mandtal, og til den Tid skulde gerne de 10.000 naas. Din Flok eller din Trop maa ogsaa gøre noget derfor, hvis det skal lykkes.

SVERIGE, NORGE OG FINLAND

I 1940 skal der være stor Korpslejr i Sønderjylland, men i Aar drager alle Troppe ud paa deres egen Sommertur. Tag til Sverige eller Norge og skaf jer nogle gode Kammerater blandt de svenske og norske Spejdere. Rejsen er slet ikke saa dyr. Sverige og Norge byder paa et pragtfuldt Spejderterræn med Klipper, store Skove og de herligste Søer, hvor man kan tænke sit Lejrbaal ved Bredden og bade om Morgen. Jeg var sidste Sommer med min egen Trop i Skaane og Blekinge, og det er længe siden jeg har været i et saa spændende Terræn.

Aftal i Forvejen med svenske Troppe om at mødes med dem for en Dag eller to. Eller skriv til dem, hvornår I kommer og inviter dem til Lejrbaal om Aftenen.

I kan ogsaa invitere en svensk eller norsk Patrulje med paa jeres egen Sommertur, hvis den falder i Danmark; det kan I faa stor Glæde af. Hvorfor vente til Jamboreen med at stifte Bekendtskab med andre Landes Spejdere, naar vi har saa rig Mulighed for at komme sammen med vore skandinaviske Spejderkammerater.

Godt Nytaar.

OPLEVELSER I AFRIKA

Jeg husker som Dreng, naar jeg om Aftenen sad ved Lejrbaalet med mine Spejderkammerater, saa fødtes den Tanke hos mig at komme ud og se mig om og lære fremmede Folkelag at kende, og nu er min Drengedrom gaaet i Opfyldelse.

Jeg lever nu midt blandt Negre og lærer deres Sæder og Skikke at kende, og jeg har aldrig fortrudt det. Jeg er lykkelig i Afrika med dets frie Liv, og jeg elsker den nære Kontakt man er i med Naturens Dyr og Plantelivet herude.

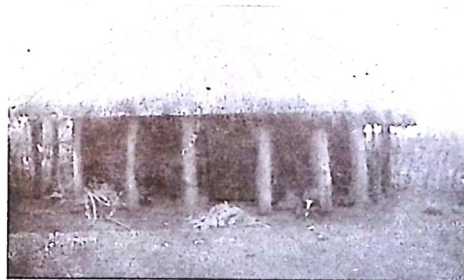
Jeg vil denne Gang prøve at give jer et lille Indtryk af en Dansefest herude.

Den første Fest, jeg var med til, var en saakaldt »Ngoma«, der foregik oppe i Kikupu Reservatet imellem Kiambu og Thika.

Min Ven og jeg tog afsted midt om Dagen med Solen staaende lodret over Hovedet. Et Stykke oppe i Reservatet mødte vi nogle unge Kikuyuer i Dansetojet, d. v. s. de havde et Lændeklæde paa og var smurt ind i rødt Ler, og paa Hovedet havde de en mægtig Fjerpragt. Disse Mænd var sendt ud af Høvdingen for at føre os det sidste Stykke til Dansepladsen. Her blev vi modtaget af selve Høvdingen, der var majet ud som til Karneval med røde Sokker, Khakibenklæder, blomstret Skjorte, blaa gammel Jakke og paa Hovedet en fedtet Fez. Vi sagde højtidelig »Jambo« — hvilket betyder God-Dag paa Swakeli — gav ham Haanden og blev derefter præsenteret for de gamle Negre, der sad samlede under Regntræet — det er et Træ, hvor de Gamle samles og beder om Regn, — disse gamle Gutter sad og aad Faarekød og drak »Tempo«, Negrenes Form for Øl, lavet af Majs og Sukker. Vi blev indlemmet i Kred-

sen, men nøjedes dog med at spise Bananer og Ananas.

Da Solen var ved at gaa ned, begyndte Dansene; eftersom Baalene tændtes, voksede Skarerne, alle kom iført Dansedragter og med Trommer lavede af udhulede Træstykker, overspændt med Skind.

En typisk Negerhytte

Det saa pragtfuldt ud med disse nøgne, smidige Skikkelser imod Afrikas Tropenat, de dansede i Ring om Baalene og sprang højt op i Luften i Takt til Trommerne, og alt imens sang en Forsanger selvavede Viser om gamle Dages Daad, medens Negrene sang med paa Omkvædet, alle var med fra den yngste til den ældste, alle stod de og gængede i Hofferne og rystede paa Skuldrene. —

Jeg husker saa tydeligt, at jeg kom til at tænke paa en af Lejrbaalsaftenerne i Gravenshoved Lejren 1928, hvor min daværende Tropsfører Gosse var Forsanger til Pjaltensborgs Brand. — Alt efter som Natten skred frem, blev Dansene mere og mere vilde og Sangen steg til Skrig efter som »Tempoen« virkede paa Negrene. Ved 1-Tiden begyndte Baalene at brænde ud, og Flokkene fordelte sig ad forskellige Stier ind mellem Stammerne og i Underskovens tætte Krat.

Kvinderne vender hjem fra Marken

Om at gøre sit bedste

I Spejderløftet lover jeg *at gøre mit bedste*.

Hvordan gør man sit bedste?

Prøv at forestille dig en Opgave, der interesserer dig. Du vil gøre dit bedste for at gennemføre den saa Resultatet tilfredsstiller dig selv. Du vil tage fat med godt Humør og lægge Kræfterne i. Du vil tænke dig om, saa du ikke spilder Arbejde paa uvæsentlige Ting, men til Gengæld er klar til at sætte alt ind der, hvor det gælder. Du følger Opgaven i dens mindste Detailler og har samtidig et klart Overblik over det samlede Foretagende. Du lægger hele Tiden Planer for, hvad der skal ske, naar det, du er ved, er færdigt. Du søger energisk at finde ud af, hvordan du naar dit Maal. Efterhaanden som Arbejdet skrider fremad, forandres For-

udsætningerne for Videreførelsen og du maa lægge nye Planer. Hvordan skal jeg nu naa mit Maal. Planer gennemføres, Hvordan skal jeg saa nu naa Maalet. Nye Planer gennemføres o. s. v.

Det er at leve sig ind i Opgaven, saa man føler hver Fiber i sin Krop virke for Opgavens Løsning. Det er at sætte sig selv til Side og, hvis det er en Opgave, hvis Løsning har Betydning for andre Mennesker, saa i givet Fald være parat til at dø for den. Det er at gøre sit bedste, og det kan kun gøres paa denne ene Maade. Alle andre Maader maa blive det næstbedste eller tredjebedste. Men der skal en stærk Vilje til, og alle sunde og raske Mennesker bør have en stærk Vilje. En Spejder er sund og rask.

Knud.

Endnu sad vi nogen Tid og talte med de gamle, de fortalte os om de Fejder, de havde deltaget i imod Massaierne og Lombwaerne, om Løver og Næsehorn, de havde dræbt, medens vi til Gengæld fortalte dem om Vestens Civilisation og Livet i »Ulaia« Europa, men Klokken blev mange, og vi maatte tage afsted. Afskeden foregik meget højtideligt fra begge Sider med Haab om snart at ses igen.

Vi vandrede tilbage til Vognen og kørte ud af

Sorte Danserinder

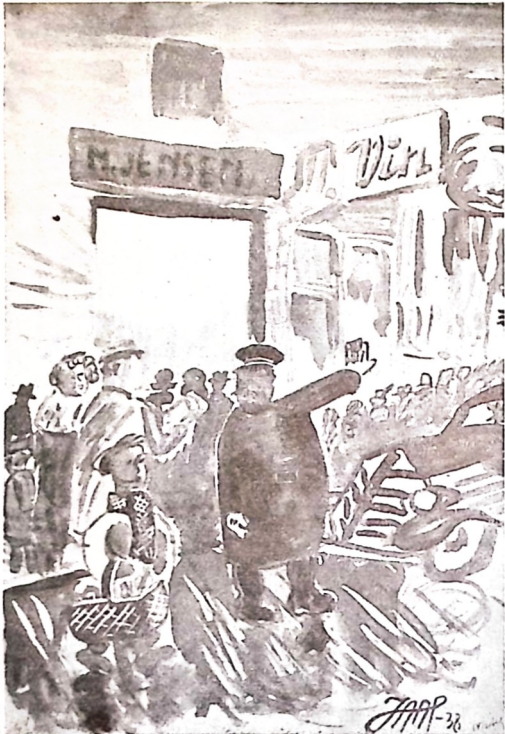
Reservatet; udenfor vendte jeg mig om, og der hang den store gule Maane omgivet af Tusinder af Stjerner og sendte sin Sølvglans ned over de

Forfatteren sammen med sine smaa Venner

indfødte og de vilde Dyr, og uvilkaarligt tænkte jeg, om de sorte var lykkelige Mennesker, nu hvor vi hvide er ved at udbrede os paa de farvedes Jagtmarker, laver Love imod deres gamle Traditioner og indpoder dem Vestens i Stedet.

I December tager jeg til Mombassa i Bil, og paa Tilbagevejen kommer jeg forbi Baden-Powells Hus i Nyeri, og jeg skal love jer at tage nogle Billeder af vor gamle Chef og sende dem hjem til jer samt fortælle jer baade om min Tur og om B.-P.

Præmieret i Gruppe 4. — Særdeles gode Farver og morsomt Motiv. — Akvarellen udført af Jørgen Aage Petersen, 14 Aar, II Hellig Anders Trop.

Tegnekonkurrencen

Det overvældende Antal Tegninger, der blev indsendt, gav Magasinets Tegner og Redaktør nogle kvalfulde Timer med at regne ud, hvilke der var de bedste. Ved hjælp af stimulerende Midler og Opmuntringer fra Personalet paa Korpskontoret naaede de dog langt om længe gennem Dyngen, og her er Resultatet.

Præmie-tagerliste:

Gruppe 1. Personer i Streg.

- »Gammel Fisker« af Olaf Jessen, 16 Aar. 2. Aabenraa.
- »Spejder med Tropsstænder« af Mogens Helms, 15 Aar. Nykøbing F.
- »Lille Pige« af Viggo Christensen, 16 Aar. Haulbro Trop.
- »Den lille Dreng« af Arne Jensen, 12 Aar. Hadsten.
- »Spejder paa Cykle« af Gert Reichstein, 12 Aar. 1. Grøndalsvænge.

Den lille Dreng her er tegnet af Arne Jensen, 12 Aar, Hadsten Trop. — Arne har aabenbart Talent og vil sikkert kunne drive det til noget mere.

Nederst til venstre: Akvarel af J. Rømer, 15 Aar, 1. Tønder Trop. Billedet er et enkelt af en Serie Illustrationer til Verdenshistorien, Opdagelsesrejserne og Danmarkshistorien. Alle Rømers Arbejder er præget af en fin Farvefornemmelse og stor kunstnerisk Sans for Linievirkning og Kontraster.

Herunder: Silhouet af Knud Madvig, 15 Aar, Marsk Stigs Trop.

- Gruppe 2. Landskaber, Huse el. Ting i Streg.**
 »Nørregade 31, Køge« af Jørgen Fakstorp, 15 Aar. 1. Ordrup.
 »Barometret« af Kaj Haugbyrd, 1. Odense.
 »Ved Stranden« af Olaf Jessen, 16 Aar. 2. Aabenraa.
 »Portugiseren Vasco da Gama sejler Syd om Afrika« af Jørgen Romer, 15 Aar. 1. Tønder.
 »Et Gadehjørne med toppet Brolægning« af Erik Hansen, 15 Aar. 1. Odense.

- Gruppe 3. Silhouetter.**
 »Spejder med Patruljestander« af Gert Reichstein, 12 Aar. 1. Grøndalsvænge.
 »Duellen« af Holger Møllerup, 14 Aar. 1. Frederikshavn Trop.
 »Spejderen og Ulven« af Knud Madvig, 15 Aar, Marsk Stig Trop, Nyk. Sj.
 »Kontordame« af Mogens Helms, 15 Aar. Glenterne, Nyk. F.

- Gruppe 4. Akvareller.**
 »Fra Hundredeaarskrigen. Franske Soldater paa March« af Jørgen Romer, 15 Aar. 1. Tønder.
 »Gadebillede« af Jørgen Aage Petersen, 14 Aar. 2. Hellig Anders.
 »Brille, fra Snehvide og de syv Dværge« af Olle Carlsson, 12 Aar. 2. Ordrup.
 »Gadeparti fra Kalundborg« af Jørgen Fakstorp, 15 Aar. 1. Ordrup.
 »Lille Pige med Lys« af Mogens Helms, 15 Aar. Glenterne, Nyk. F.

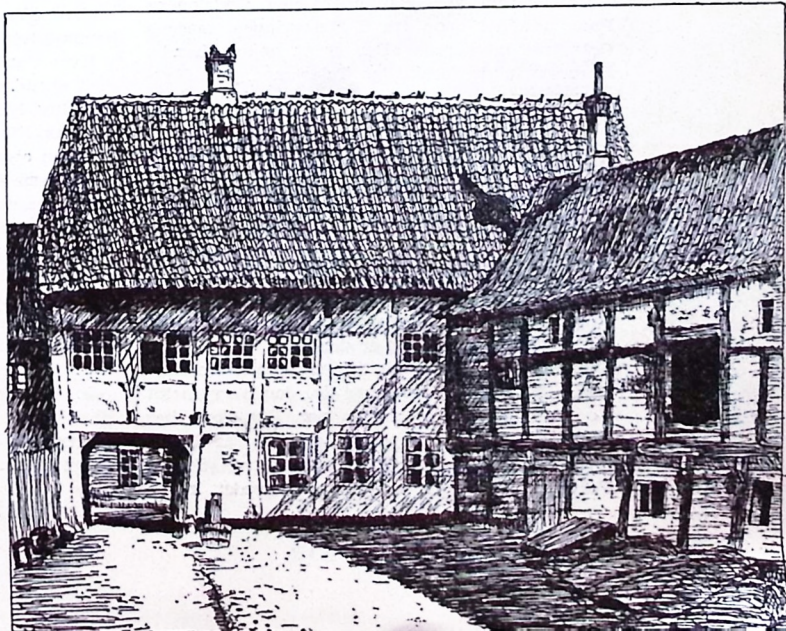

Her er et andet Eksempel paa Jørgen Romers Akvareller: Kontrolposten passeres.

Komisk Tegning af den 12-årige Gert Reichstein, 1. Grøndalsvænge.

Tegning af Jørgen Fakstorp, 15 Aar, 1. Ordrup. — Huset er Ejendommen Nørregade 31, Køge, set fra Gaarden. — Et nydeligt og omhyggeligt udført Stykke Arbejde.

Nytaarsparade

i SVØMMEHALLEN

Du studser, ja, men det er jo en knippelgod Idé. Derinde er der varmt og hyggeligt, mens det er vaadt og solet med et mægtigt Lag Tøse udenfor. Tænk, om man skulde have staaet og frosset derude og faaet Snue og vaade Fødder. Naa, det slap vi altsaa for.

1. Københavns Division kunde altsaa notere sig for en storslaaet Succes paa sin originale Idé.

Det foregik i Svømmehallen paa Østerbro, og præcis Kl. 14 skulde ifølge den udsendte Advarsel Divisionschefens Tuder skratte, hvilket den ogsaa gjorde med et Synkronurs Nojagtighed.

»Divisi — — on til højre Ret!« brølte han. »Om igen! Kan I ikke høre dernede!!«

»Division til højre Ret! — — Seee ligee ut! Højre om! Fremaaad Marsch!« og Divisionen svingede med Faner og Standere ind gennem Svømmehallens brede Dør, gik igennem Mændenes Kabiner og op i Hallen, hvor Orkestret satte i med Riberhusmarchen.

Prins Knud overværede Paraden

Her var en Sal, hvor Orkestret rigtigt kunde gøre sig gældende. Da Spejderne og Ulvene var kommet paa Plads rundt om Bassinet, ankom Prins Knud, der gjorde Spejderne den Ære at overvære hele Paraden og de paafølgende Svømmekonkurrencer.

Da Prinsen var ankommet, blev Divisionens Fane udfoldet oppe fra 5 Metervippen, medens Orkestret intonerede »Der er et yndigt Land«. Herefter fulgte forskellige Taler med gode Nytaarsønsker, to Divisionsfortjenstmedaljer blev uddelt.

Nu kunde den vaade Del af Forestillingen tage sin Begyndelse. De Spejdere og Ulve, der skulde konkurrere i Kapsvømninger, havde i Mellemtiden været nede og klæde sig om.

Er vi Spejdere gode Svømmere?

Nu maa jeg midt i Glæden over den gode Idé og det morsomme Arrangement komme med en lille Bitterhed: Hvorfor er der ikke mange flere Spejdere, der melder sig til en saadan Konkurrence, og hvorfor svømmer de, der har meldt sig, saa ikke bedre, end de gør. Det skete her ved flere af Konkurrencerne, at nogle af Svømmerne opgav undervejs. De var altsaa ikke i Forvejen klar over, om de overhovedet kunde

svømme den paagældende Distance. Jeg dadler ikke de paagældende Spejdere og Ulve for det, tværtimod skal de roses, fordi de i det hele taget svømmede. Det viste sig hurtigt, at de Spejdere, der vandt, var Drengene, der plejer at svømme til daglig og derfor er i Træning. Men det sorgelige er bare, at der ikke er mange flere Spejdere, der er i en saadan Træning.

Vi Spejdere maa anse det for vor Pligt at være dygtigere til at svømme end enhver anden Dreng. Hvordan skal vi kunne være beredt i et Ulykkestilfælde, hvor et Menneske er ved at drukne, hvis vi ikke kan stole paa vor egen Duelighed som Svømmer. Nej, jeg ved godt, at i de fleste Byer kan det ikke lade sig gøre om Vinteren, men saa skulde Spejderne i Aalborg, Aarhus, Odense, Vejle, Svendborg og København til Gengæld saa meget flittigere gaa til Svømning i de udmærkede og billige Svømmehaller, der findes i disse Byer. Det 'er en Pligt, som vi ikke maa forsømme.

Naa, tilbage til Østerbrohallen, til 1. Københavns Divisionens Nytaarsparade.

Hver Gang et Hold startede, satte Orkestret i med en ildnende March, Pressefotografernes Vacuumblitz lynede, Prinsen lo og klappede, Uge-revyens Filmsreporter laa paa Maven paa Tilmeteren og filmede i Fugleperspektiv.

Vinderne fra de forskellige Løb fik deres Præmier overrakt af selve Divisionschefen, under Kammeraternes højlydte Jublen. Særlig et Skjortestafetløb gjorde Lykke. Hver Trop stillede et Hold, der skulde svømme een Skjorte 8 Gange over Bassinet, med en ny Dreng i hver Gang. Endelig kunde alle de, der havde Lyst, hoppe i Vandet. Det var en stor Skuffelse, at Divisionschefen undlod at benytte sig af Lejligheden.

Jo, man kan skam godt blive svedt af at gaa til Nytaarsparade. Hallen her holdes i en Temperatur af 23 Celsiusgrader. Det var helt behageligt at komme ud i den kolde Sne bagefter.

Knud.

SALOMONS TAARN

Et Eventyr i Central Afrika

Af Alec G. Pearson

»Det virker paafaldende«, sagde Tom Brackenbury, »at vor Sogen efter Salomons Taarn nu kun munder ud i en Jagt efter Vildgæs. Hvis der er nogensomhelst Sandhed i den Historie, vi hørte ved et Tilfælde — paa anden Haand — burde vi kunne have set Stedet allerede i Gåar. Vi forlod Babisa, Civilisationens yderste Forpost i denne Afkrog af Verden, for tredive Dage siden. Vi er kommet tolv miles frem om Dagen. Det giver 360 miles. Endnu er her ingen Tegn paa noget Taarn.«

»Vi maa nemt kunne regne fejl i dette Terrain«, svarede hans Kammerat, Dick Weldon. »356 miles i nordvestlig Retning skulde vi komme til en lav Række stenede Højder, paa hvis modsatte Side der skulde løbe en rivende Flod. Paa den venstre Bred af denne Flod skulde vi kunne finde Taarnet — Ja, det fik vi at vide af en Mand, som havde sine Oplysninger fra de Indfødte. Vi har allerede krydset adskillige stereede Højdedrag, men der har ikke været nogen Flod bag dem. Kan du for Resten huske — lige ved Solnedgang skimtede vi en lav Række Høje, der strakte sig lige mod Vest.«

»Lad os haabe, at der er en Flod paa den anden Side af dem«, henkastede Brackenbury, »og at der er godt med Fisk i den, for det begynder at svinde lidt i vor Proviant.«

»Aah, vi skal nok klare os mod Sulten«, sag-

de Dick Weldon forhaabningsfuldt. »Det har været helt sjov og spændende indtil nu. Og, trods alt, Hovedformaalet med vor Rejse var at faa et almindeligt Indtryk af Landet og dets Rigdomskilder, og med Undtagelse af nogle faa Jægere, ser det ud til at hvide Mænd har skyet dette Distrikt; jeg ved ikke hvorfor. Det maa være helt godt til Kvægavl.«

»Jeg tilstaar, at Kong Salomons Taarn er den Magnet, der har trukket mig herude«, erklærede Tom Brackenbury. »Der er noget mystisk ved det og den ensomme hvide Mand, som man antager bor i det, og jeg holder meget af Mysterier. Indtil i Dag har jeg troet fuldt og fast paa dets Eksistens, især maaske fordi der ikke i denne Historie er nævnt et eneste Ord om nogen begravet Skat. Det gav mig Tillid. Jeg tror ikke paa begravede Skatte. — Jeg er overbevist om, at de alle er gravet op for længe siden. Derfor vilde jeg, hvis nogen bad mig tage med paa en Ekspedition med det Formaal at finde en skjult Skat, som skulde være begravet for mange Aar siden af en forlængst afdød Person, hofligt afslaa Tilbudet.«

»Naa, lad os nu se hvad Morgendagen vil bringe!«, svarede Dick.

»Jeg vil lige gaa ned og se til Hestene om alt er i Orden, og saa skal jeg straks være tilbage.«

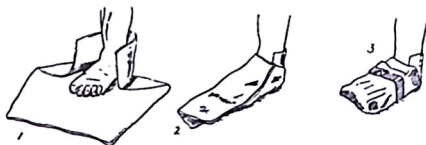
(Fortsættes Side 16)

SPEJDESPORT I LYNGLIMT VED HELGE PESCEITINI

1. Pensler. Vi Spejdere har ofte Brug for at male f. Eks. Trophuse eller Teltstænger i Patruljens Farve; men Spejderne er slomme til at lade Penslerne staa og stivne med gammel Maling. — Her er et Middel mod det: Put dem (altsaa Penslerne) i en gammel Gryde og fyld den med Ed-dike til Penselhovederne er dækkede og kog dem saa i ca. $\frac{1}{2}$ Time. Dernæst vaskes og skylles de i Sæbevand og til Slut i rent Vand.

2. Vaade Fødder. Intet er saa ubehageligt som at sidde ved Lejrbaalet eller i Weekend-Hytten, naar ens eneste (hav altid Skiftesko og -Strømper med) Fodbeklædning er gennemblødt. Af

gamle Aviser (den ny vil din Fører gerne laane) laver »den smarte Spejder« — som vist paa Tegningen — let et Par Mokkasiner; sørg for at faa »den kulorte Side« eller Tegneserierne yderst til Opmuntring for Sidemanden.

3. Gibsreparation.

Det kan jo ske, at en Gibsfigur eller en Buste i Tropslokalet falder paa Gulvet og kun lader sig samle op — i flere Stykker. Du kan da træde hjælpende til og udføre Reparationen paa følgende Maade: Brudfladerne paasmøres Gibs, opløst i Limvand, og de itubrudte Stykker presses paa Plads. — Bagefter maa du gaa efter med Kniv og Sandpapir.

»Træning i Kortsignatur. Paa et Generalstabs-kort udvælges for Mødet et Startsted og en Rute, der slutter ved et bestemt Punkt, f. Eks. en Landsby eller et Højdepunkt. Ruten nedskrives i alle Enkeltheder, men selvfølgelig i en meget afknappet Form. F. Eks.: »Jeg starter fra Grevinge, 200 m mod Nord, 50 m til højre over Marken, følger Diget 400 m mod Vest o. s. v.« Benyt flest mulig Signaturer. De øvrige i Patruljen faar udleveret Kortet. Du skildrer din Rute og slutter med at spørge, hvor man mener, du ender Ruten. Du kan ogsaa aflevere Skildringen af Ruten skriftlig til Patruljens Spejdere og bede dem tegne en Kortskitse i f. Eks. Maalestok 1:10000, uden at se paa det rigtige Kort; det vil da være spændende at se, hvis Rute, der kommer nærmest Virkeligheden.

»Vær beredt« — ogsaa til paa staaende Fod at give et Underholdningsnummer. Hvor ofte hænder det ikke, at Patruljen bliver indbudt til Chokolade hos »Lille Pers« Forældre, og saa at Tante Agathe beder »de raske Spejderdrengene« synge lidt, — som Regel staar I der saa med Haaret ned ad Nakken. Altsaa indøv nogle lette saavel muntre som alvorlige Sange og et Par Sketches og husk altid Sangbogen«. I de følgende Numre skal I her paa Siden faa nogle Ideer til Patruljesketches; men husk som sagt, at Folk med Rette gaar ud fra, at I kan synge og underholde hvorsomhelst og naarsomhelst.

Gaar du med

vort smukke

Civilemblem

saa jeg kan se, du er Spejder,
naar vi mødes paa Gaden

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 1

Januar-Februar 1939

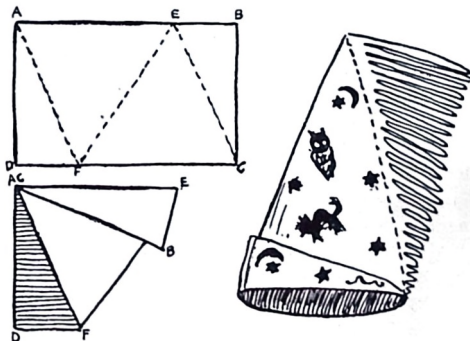
En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig løb

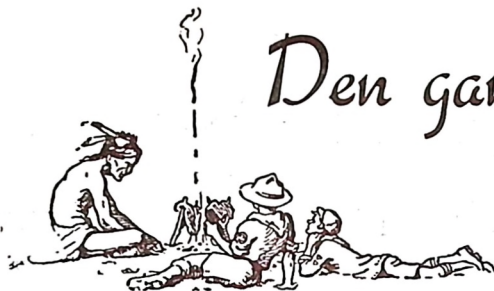
FASTELAVN

Ved I af, at Skikken at slaa Katten af Tønden egentlig stammer fra Holland? Omkring det 15. Aarhundrede vandrede der mange Hollændere ind i Landet, og de førte Skikken med sig. De bosatte sig paa Amager, og der er den Dag i Dag en hel Hollænderkoloni. — Oprindelig foregik det til Hest, og Rytterne var iført farvestraalende Dragter. — Katten havde for Vane at stjæle Mælk af Mælketønderne, og da de samtidig satte Katten i Forbindelse med Mørket, var det meget naturligt at putte Katten i Tønden og slaa »Mørket« ud nu ved Indgangen til den lyse Tid. De slog ikke, som nu, Tønden helt i Kvas, men skulde med en lang Stang forsøge at slaa Bunden ud, saa den skrækslagne Kat kunde slippe ud. De havde mange forskellige Slags Løjer i Forbindelse med Fastelavnen, som i den katolske Tid var en Fasteuge, der om Søndagen endte med en meget løssluppen Fest som Afslutning paa den trange Fasteuge.

Tøndeslagning, Udklædning og Masker har holdt sig helt til vore Dage.

Vil I have en morsom Hue paa, naar I skal rise Far og Mor op, kan I lave jer en af farvestraalende Crepepapir. — I tager et stort Stykke Papir, folder det, som I ser paa Tegningen — fra C til E og fra E til F samt fra F til A. Derefter klipper I smalle Strimler i Trekanten, der dannes af A, F, D. Saa bøjes Papiret om til en Trekant, saa Bogstaverne A og C kommer mod hinanden. Det hele lægges nu sammen til en Hue i Sukkertopfacon og syes sammen, saa Fryndserne kommer til at hænge løse ned af Huen. Huen kan nu formes efter Hovedet, og den tiloversblevne Trekant kan bøjes op som Opslag. Hvis Fryndserne er klippet paa tværs af Papiret, kan de trækkes, saa de bliver lange og flagrende. Til sidst kan I klippe morsomme Billeder paa.

Den gamle Ulv taler:

Lyt her oh Ulve!

Fra Junglens Dyb kommer mit Ønske til jer alle om et godt og glædeligt Nytaar. Jeg vil ønske for jer, at I maa gaa godt frem i det nye Aar i Kendskab til Junglen, og hvad der hører den til.

Det hænder mig meget ofte, at jeg møder en Dreng i Ulvealderen, der hilser mig med et Ulvesmil og en Ulvehilsen, selv om

han er civil. De smaa Hilsner er jeg glad for, men jeg har saa ofte tænkt paa, hvorfor jeg aldrig kan se paa de Ulve, jeg møder, at de er Ulve.

Vi har jo dog et Tegn, der viser det: Civilmærket, men det ses altfor sjældent. Jeg gaar altid med en Spejderlilje, fordi jeg, der er saa meget ældre end I, er Spejder. Du kan sikkert ogsaa trænge til at minde dig selv om, at du er Ulv. Altsaa faa fat

i en Civilnaal og bær den i Stedet for alle de Reklamenaale, I gaar med. Saa laver du samtidig Reklame for Ulvebevægelsen.

Baloo.

For meget Slik ødelægger Tænderne

Der var engang en Mand, der ønskede at blive Soldat. Han gik op paa et Hververkontor og blev undersøgt fra Ende til anden. Man saa, hvor høj han var, om han var stærk, og om han havde gode Øjne, og saadan videre i en Uendelighed.

»Det er meget godt altsammen,« sagde Overlægen, »naar jeg lige undtager Tænderne, og det er kedeligt nok, for saa kan vi ikke bruge Dem.«

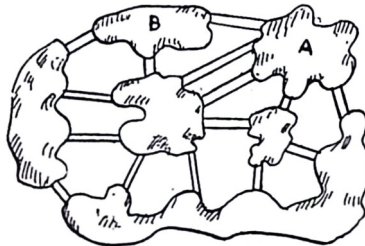
Manden gik slukoret sin Vej. Bagefter fortalte han sine Venner, »at det aabenbart var Krigsministeriets Mening, at Soldaterne skulde til at være Menneskeædere — og han fandt, det var et stift Stykke, gjorde han.«

Det var naturligvis noget Vrovl. I kan nok forstaa, at en Mand ikke egner sig til at blive

Soldat, naar hans Tænder er saa ormædte, at han hverken kan tygge et Stykke sejt Kød eller gumle en haard Tvebak itu — og andet faar han virkelig ikke, naar han er ude i Felten.

Man maa kunne tygge sin Mad ordentlig, uden det kan man hverken blive stor og stærk eller holde til noget. Og derfor er det saa vigtigt for os allesammen at passe paa vore Tænder og sørge for, at der ikke kommer Orme i dem.

Det er rædsomt ærgerligt at tænke sig, men der er næsten ikke noget Sted, som Bacillerne hellere vil have fat i, end vore Tænder, de gemmer sig ned i dem, de underminerer og udgraver dem — man kan faa den afskyeligste Tandpine (Fortsættes Side U 4)

Her er 6 Øer forbundne ved 15 Broer. Hvorledes kan en Person, der befinder sig paa Øen A, komme til Øen B ved at passere alle Broerne og ikke passere nogen af dem mere end 1 Gang?

(En ny Serie Fortællinger for Ulveunger.

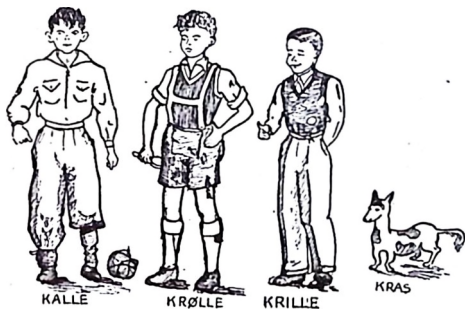
Her har I den første)

Kalle — Krølle og Krille.

Kalle er lige fyldt 11 Aar, han er fregnet, har Opstoppernæse og rødt Haar, har altid skæve Hæle og Strømperne i Aal, den ene nede om Anklen. Ar, Rifter og Saar horer til Dagens Uorden. Hovedinteresse: Fodbold og Skarnstreger. — Son af Bogholder Karlsens.

Krølle har hørgult, krøllet Haar; han er 10½ Aar, gaar altid med Tyrolerskindbukser og er efter gamle Tanter Mening en ø . . ndig Dreng. Hans største Interesse er Detektivromaner og Film samt Skarnstreger. Son af Direktør Blumfeldt, der er Bogholder Karlsens Chef.

Krille er kun 9 Aar, men meget snedig og godt begavet; han er altid velfriseret og glinser af Pomade; han er slagfærdig og munter i Modsætning til Kalle, der ofte er tvær. Takket være hans rene Negle og pletfri Tøj antages han — dog kun af udenforstaaende — at være dydig og artig, hvilket den kommende Tid vil uddybe nærmere. Han er Son af Pastor Toldvig. Interesse: Hundedressur og Skarnstreger.

Alle tre gaar i Dyrrauges Forberedelsesskole i henholdsvis 3., 4. og 5. Underklasse; Skolen kaldes som Regel Zoologisk Have og Bestyreren Dyretæmmeren. Byen, »de tre K'ere« bor i, er Lundkøbing, der ligger tæt ved en meget stor Sø, Ringersøen, som paa den ene Side kaster sit Skumsprøjt op imod Ringerskovens paa dette Sted snoede og forvredne Stammer. —

Paa dette Tidspunkt kender Kalle, Krølle og Krille ikke hinanden. — Hermed er Bolden givet op, og Spillet kan begynde:

I. Kalle, Krølle og Krille bliver »De tre K'ere«.

Det gik livligt til paa Marken ved Siden af Direktør Blumfeldts. En Dreng agerede den ene Maalstang for en Timebetaling af 5 Øre og 1 Slikpind, en gammel rusten Skarnspand den anden. Under et infernalsk Spektakel skød en Flok broget-klædte Drengene til Maals mod de to aparte Maalstænger. En af Drengene skød et Mesterskud — og Bolden røg i en flot Bue over i Blumfeldts Have. Der lod en ildevarslenende Klirren — Lyden var ikke til at misforstaa, — den kendte Drengene for godt. Som ved et Trylleslag var alle Drengene forsvundet, Marken var som blæst, selv den ene Maalstang maatte opgive sin godt betalte Stilling.

Til alt Held for Fodboldspillerne var kun Blumfeldts Son Krølle hjemme. Da han hørte Lyden af den knuste Rude, smed han sin Detektivroman fra sig, greb en Lup og sin Hundepistol, gik ned i Haven og fandt snart den knuste Rude i sin Fars Drivhus. Inde i Huset midt i en knækket Vindruetængel laa en Fodbold; det var ikke en almindelig Bold, men en gammel Gulvklud svøbt om en Bünke stærkt slidte Drengesportsstrømper og sammenkrøllede Stilebogblade; som den fødte Detektiv undersøgte Krølle hver enkelt Del af Bogen omhyggeligt.

Noget rorte ved Krølles bare Knæhase, det var en fugtig kold Hundesnude; — men, du milde Himmel for en Hund den Snude sad paa; den havde Grævlingehundepoter, Terrierører, Høsehundehale og Grand Danois Pletter paa Ryggen, og trods alt dette bar den sit Bulldoggelegeme med en Myndes Rejsning. Hunden borede sin Snude ned i Bolden og bjæffede muntert, saa med kloge Øjne paa Krølle og begyndte at trippe for at komme af Sted. Krølle, der ikke kendte Hunden, men kendte Nyttens af en Hund til Opklaring af Kriminalgaader, forandrede ved Hjælp af sort og rød Sminke sit Ydre, vendte Foret ud af sin Jakke og var nu, mente han selv, forvandlet til Scherlock Holmes, naar han var paa Sporet.

Krølle fulgte Hunden lidt ængstelig for, hvilke Hændelser han kunde møde. Det gik hurtigt ud over Marken langs med en Aa til et lille Krat; her standsede Hunden pludselig ved et gammelt Kastanietræ, hvor den snøftede og snusede. Krølle saa op i Træet og hørte en lystig Grinen der oppe fra og saa ogsaa et knaldende rødt Haar skinne i Solen. Oho! tænkte han, det kan kun være Kalle fra 5. Klasse. Krølle havde altid beundret Kalle, siden denne engang havde sluppet 17 hvide Mus løs i en Regnetime hos Lærer Olsen; Rygtet om denne Handling var flojet Skolen rundt. Derfor forsvandt al hans Vrede — han raabte op til Kalle: »Hvis det var dig med

Bolden, skal du ikke bryde dig om det, jeg skal nok ordne det med Far.»

Derpaa krøb han op i Træet til Kalle, der aandede lettet op og var henrykt over Sagens Vending; ogsaa Hunden fik de op i Hytten mellem Kastaniens Grene. Kalle, der havde mange grimme Vaner, halede Cigaretter op af Lommen og bød Krille en; Krille tændte let og overlegent Cigaretten — ingen skulde se, at det var hans første, men han fik det selv at føle siden.

Som de sad og sludrede i Kastaniekronen, hørte de en skarp Trillefløjte, ogsaa Hunden hørte den og gav sig til at gå; hver Gang Fløjten lød, goede den. Nu viste Fyren med Fløjten sig under Træet, det var jo en af Drengene fra 3. Klasse. De saa, at han var Præstens Søn, ham Krille med Pomadehaaret, han var den sjoveste Fyr i 3. Klasse — saa mod at erlægge 3 Stykker Bændellakrids fik han ogsaa Lov at bestige Hytten i Kastaniekronen; han afslog dog at ryge, da det for nylig havde kostet en Uges Stuearrest. En, der var glad for Krilles Ankomst, var Hunden, der viste sig at være Krilles egen. Nu sad altsaa Kalle, Krølle og Krille i den dunkle Hytte, aldrig havde de før snakket sammen, men Tilfældigheder i Form af en Kludefodbold havde

forenet dem, og da de hurtigt opdagede, at de havde fælles Interesse i at lave Sjøv baade her og der, dannede de en Liga: »De tre K'er«; som Æresmedlem blev Krilles Hund »Kras« optaget i Ligaen.

De aftalte at mødes daglig Kl. 16 i Kastaniehytten, men forløbig skulde Ligaen holdes hemmelig, hvorfor de efter at have svoret Trofasthed overfor hinanden aftalte slet ikke at kendes ved hinanden paa Vejen og i Skolen, thi alle tre var klar over, at store og vanskelige Opgaver ventede Ligaen »De tre K'er og Kras«.

Peter Tini.

Næste Gang:

»De tre K'er« opklarer et mystisk Tyveri.

Tænderne

(Fortsat fra Side U 2)

af det — og de faar Tænderne til at raadne op, saa der tit snart ikke er andet at gøre end at trække dem ud.

Det er et Held, at man kan sætte en Stopper for dette — blot ved at børste sine Tænder Morgen og Aften, blot ved at skylle Mund efter Maaltiderne.

Saadan noget ved en Ulv, og han er altfor klog til at undlade at benytte sig af det. Derfor har han en Tandbørste og derfor bruger han den.

I Afrikas mørke Urskove er der hverken Urtekræmmere eller Apotekere, som man kan købe Tandbørster hos, og alligevel har de indfødte de mest pragtfulde Tænder, man kan tænke sig. De er saadan, fordi de renser dem omhyggeligt, hver eneste Gang de har spist, og hertil bruger de smaa Børster, som de laver sig af en Stump Gren. Prøv engang at tage en Gren og banke den med en Sten i den ene Ende, til den flosser op og kommer til at minde om en Barberkost. Der har I den Børste, som de Vilde bruger. Det er den nemmeste Kunst at lave saadan en — hvad det kommer an paa er, at man husker at bruge den.

Det er det, en Ulv gør. Han gaar løs paa disse ækle Baciller. Han jager dem ud fra deres Gemmesteder, Han giver dem en Spand Vand i Hovedt og siger til dem, om de kan se at komme af Sted. Han giver dem ikke en eneste Chance til at ødelægge Tænderne for sig.

Ulvene forlader den lune Hule og søger ud i Junglen for at undersøge Naturen.

Vort internationale Broderskab

JULE-OG NYTAARSHILSENER

har Korpsset sendt til alle vore mange Venner i Udlandet. Her ser I Listen over de Hilsener, vi selv har faaet:

Verdensspejderchefen.

Prins Bernhard af Nederlandene.

Boy Scouts International Bureau.

Senor J. Nunez, Mexico.

Nationale russiske Spejdere.

Norsk Speidergutt-Forbund.

Latvijas Skautu Centrala Organizacija.

Prins Gustaf Adolf af Sverige, President for den int. Komitee.

Svenska Scoutrådet.

Dr. James E. West, Spejderchef i U. S. A.

Mr. Wilson, Gilwell Park.

Rev. Scott, Sub Camp Chief i Arrowe Park 1929.

Bertil Ekeröth, Forbundssekretær, Sveriges Scoutförbund.

Professor Ragnvald Iversen, Norsk Speidergutt-Forbund.

Dr. A. Papp, President for de ungarske Spejdere.

Grev Folke Bernadotte, Sveriges Scoutförbund.

Rumæniens Spejderkorps.

Finlands Scouter.

Eric Wasström, Finlands svenska Scoutförbund.

Vitez Farkas, Vicepresident i det ungarske Spejderkorps.

Liechtensteinisches Pfadfinderkorps.

Finlands Svenska Scoutbrigad.

General Lafont, Frankrig.

Lietuvos Skautu Brolija.

Les Scouts de France.

Senor John E. Lehn, Venezuela.

KFUM:s Scoutförbund i Sverige.

Grev H. Marty, Frankrig.

Saveza Skauta Kraljevine Jugoslavije.

Hugo Paalmann, Estland.

Major de Bonstetten, Schweiz.

Zwiazek Harcerstwa Polskiego.

Rolf Lykken, Norge.

Dr. Franz Moser, Kandersteg.

Baden-Powell Belgian Scouts.

Bandalag íslenskra skáta.

Foyer International Scout de Nice.

Eesti Skoutide Maleva.

Distriktschef Ture Friberg, Sverige.

Oberst B. Paul, Scotland.

Int. Sekr. St. Atanyi, Ungarn.

Boy Scouts of Luxembourg.

Int. Comm. Sten Thiel, Sverige.

Svaz Junaku R. C. S.

Fredi Nissels, Frankrig.

Martien Witteveen, »Fætter«, Vogelenzang.

Suomalainen Parttiopolkaliitto.

Estlands Spejderkorps.

KNIVEN

Det vigtigste Stykke Værktøj, du har, er Kniven; blandt andet fordi du altid har den hos dig — eller i al Fald burde have.

Imidlertid er der stor Forskel paa at eje en skarp Kniv og en sløv Kniv. Med den skarpe Kniv kan du udføre meget Arbejde, mens en sløv Kniv er et daarligt Stykke Værktøj. Sørg derfor altid for, at din Kniv er skarp og i Orden, saaledes at det lille Blad ikke er knækket, saa det store gaar bagover af Forbavselse over at blive sat til at skære et Stykke Seglgarn over. Lad være med at bruge din Kniv til at skrue Skruer i med eller som Bor og Knibtang — den er kun til at skære og snitte i Træ med.

ved FRODE

Elise Olofson: Ødemarkens Folk

fra De unges Forlag foregaar i en By langt mod Nord i Sverige. Den særegne Stemning, der hviler over Landskabet der, og de Indtryk, man faar af disse Folk, naar man rejser deroppe, formaar Forfatterinden ikke rigtig at gengive.

Fæne Billeder

er der i Bay-Hansens »Vi erobrer Danmark«, men Teksten er mangelfuld. Forfatteren kender bl. a. ikke helt Herbergsreglerne! (De unges Forlag).

(Fortsættes Side 14)

KORPSET RUNDT!

En Sølvkøse med forgyldt Lilje.

1. Odense Trop har begyndt en Patruljekonkurrence, som slutter i April, og den vindende Patrulje faar ovennævnte fornemme Ting i Præmie.

Aakirkeby Trop

har i de sidste Par Maaneder haft vældig Tilgang. Der trænes mægtigt til den næste Foraarsturnering for om det muligt skulde lykkes os denne Gang at snuppe Rævehalen eller Vildsvinetanden.

Kun een Patrulje gennemførte.

Ved et Divisionsnatorienteringsløb, der maa have været temmelig svært, gennemførte kun een Patrulje, nemlig Ørnene fra 1. Absalon Trop. Nr. 2 efter dem blev Falkene fra samme Trop. Denne Patrulje løb fra Kl. 22,30 til næste Morgen Kl. 6,30 og naaede igennem alle Posterne undtagen de tre sidste.

Nyt Blad.

Dybbøl Kolonne udgiver nu sit eget Blad, et stort 4-sidet trykt Blad. Det er særdeles interessant at læse.

700 Kr. i Overskud

fik Falkonertroppen ved sin sidste Fest. Prologen blev fremsagt af Troppens mindste Spejder.

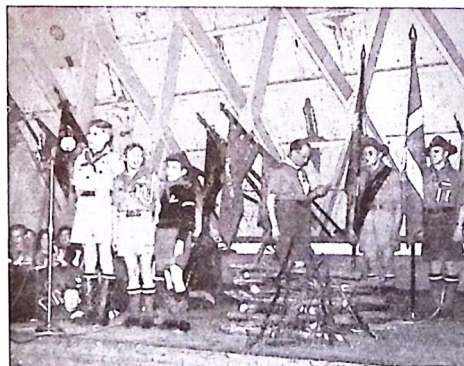
Sotopungoøvelsen.

Mellem Erik Menveds Trop i Horsens og 2. Aarhus er atter i Aar afholdt den traditionelle Sotopungoøvelse. Sotopungo er en Trægud, der hvert Aar samler de to Tropper skiftevis i Aarhus og i Horsens. Lørdag Aften er der Fest og næste Dags Formiddag slaas Spejderne om deres Stolthed. I Aar var det tredje Gang i Træk, Horsens tog Guden med hjem.

Aalborg rører paa sig.

I December Maaned afholdt Aalborg Kolonnen en storstilet Baalaften i Aalborgshallen, hvor der var kommet henvendte Par Tusinde Mennesker til Stede. Programmet, der var lagt, var fortrinligt egnet til Propaganda. Det rev ikke blot

Drengene men ogsaa Forældrene med, og hele den store Forsamling morede sig og sang, saa det gjaldede. Der er ingen Tvivl om, at takket være den vellykkede Aften kan Kolonnen vente stærk Tilgang. Et udmærket Tidspunkt netop nu, da den nystartede Trop »Hardekud« er traadt ud i Livet.

3 Sangere ved Mikrofonen.

At Aftenen ogsaa gav et godt Overskud, er selvfølgelig et ekstra Plus. Det bliver forhaabentlig Grunden til Virkeliggørelse af Aalborgspejdernes store Drøm: Spejdernes Hus.

Ny Trop.

Randers Kolonne har afholdt en storslaaet Udstilling med det Formaal at skaffe Tilgang til sine tre Tropper.

Det er da ogsaa nu lykkedes for den store 1. Randers endnu en Gang at udskille en ny Trop, der nu dannes under Navnet 4. Randers. Det er fjerde Gang 1. Randers deles.

Dygtige Husflidsfolk.

I Ribe har 1. Ribe sammen med Byens Pigespejdere afholdt en storstilet Fest, hvor en kæmpemæssig Husflidsbod var Midtpunktet. I Tilknøtning til Festen afholdtes en Bazar, og om Aftenen var der Spejderunderholdning og Fremvisning af Jamboreefilmen med Bal bagefter.

Nettoindtægten blev 1428,45 Kroner, hvoraf ikke mindre end 365 Kroner kom ind ved Husflidssalget. I andre Troppe kan lære noget heraf.

Stort Salg af »Spejder-Jul«.

»Glenterne« har i Aar solgt 200 Eksemplarer af »Spejder Jul«, og en enkelt Spejder solgte alene 50. Ja, det er saadan man skaffer Penge i Patruljekassen.

Iøvrigt er »Glenterne« mangeaarige og landskendte Tropsfører Johs traadt tilbage fra det aktive Arbejde. Forhaabentlig kun for en kortere Tid.

En Julefest.

Chr. d. IV's Trop i Hillerød har haft en Trave-tur ud i det blaa. (Hvor det ligner dem). Turen kom til at gaa over Nøddebo, hvor Frokosten blev indtaget paa den derværende Kro. (Hvor det ligner dem). Tværs gennem Grib Skov over Gadevang hjem. En pragtfuld Tur.

Julefesten forløb fint. Tropsraadsformanden holdt Juletaalen, »Bimbo« læste Historier, Trille sang, Chokoladen var »næsten« ikke sveden, Svend spillede, Helge foretog »Pigen fra Mandalay«, alt imedens Lyden af Nødder, der knæk-kede, akkompagnerede de optrædende.

Traditionen tro

har Vesterbrodivisionen atter i Aar afholdt sin Juletur, hvor Divisionens Troppe kæmper om Retten til at ophænge Divisionens Sejrsskind i sit Tropslokale til næste Juletur. Det blev 1. Vesterbro, der løb af med Sejren, en Sejrr, der i høj Grad skyldes at Patruljesystemet er saa grundigt indarbejdet i denne Trop.

Ogsaa Fremgang paa Bornholm.

1. Rønne har aabnet lidt for Posen og ladet 13 nye Spejdere slippe indenfor, hvorefter der atter er bundet til. Ny Patrulje er startet under Navnet »Viberne«. En Træningspatrulje for Førermennene er under Dannelse.

Der trænes til Tropsfesten, der finder Sted til Foraaret, paa den Maade, at hver Patrulje faar sit Tropsmøde, hvor den skal underholde Kammeraterne det sidste Kvarter med det, den paatænker som sit Bidrag til Underholdningen. En Del Spejdere træner til Riddersnoren. De første Resultater har vist sig. (Se Ridderrubrikken). Troppen tæller nu 60 Mand fordelt paa 6 Patruljer.

Fra 1. Tønder.

Til den første Søndag i November havde vi planlagt en længere Fodtur for de ældre af Troppens Spejdere. Medens 6 gik 50 km, gik andre 6 45 km, og 15 nøjedes med at gaa 40 km, ialt 27 paa en virkelig lang Fodtur. Ruterne var lagt saaledes, at vi holdt »Fællesspisning« i Løgumkloster midt paa Dagen. Derfra gik det saa samlet hjemad. Signalthornene lavede op. Paa de sidste 8 km, da det var helt mørkt, gik vi i samlet Trop og sang den ene Sang efter den anden, Fædrelandssange og Spejdersange, alt i mellem hinanden, selv de trøttede sang med.

Det var rart saaledes at gaa en hel Dag ude i fri Luft og sludre om alting og ingenting, men de sidste 8 km var snart de morsomste.

En Øretæveøvelse.

Det er Faaborg, der kalder det saadan. Skal vi ikke være enige om at udrydde dette Udtryk for ikke at fremkalde Misforstaaelse. Paa vore Øvelser brydes vi kun i al Venskabelighed. Vi slaar ikke.

Men altsaa 1. Faaborg har haft en saadan Øvelse. Handlingen var som de tidligere Aar historisk, og det skal nok have været temmelig koldt den Dag, det foregik. Iøvrigt melder Faaborg om god Fremgang. Ogsaa paa Duelighedstegnenes Omraade er de flinke. Alene i 1938 tog Spejderne 65 Duelighedstegn.

BRAVO — Bravo — Bravo — Bravo!

Assurance-Compagniet

BALTICA

Aktieselskab

Hovedkontor: Bredgade 42

Telefon Central 4058

Tegner alle Arter Forsikringer — ogsaa Livsforsikringer

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

J. K. Gottfried

Kronprinsesgade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalkorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Spejder:

Tag med i Rygsækken

Wolff & Arvé^s

MARMELADER

i Lommeemballage

Sparer Smør - Erstatler Paalæg

Forlang dem hos Købmændene

Den fineste Mælk og Fløde leverer

Trifoliums Mælkforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødmælk og Jersey-mælk
stammer udelukkende fra Besætninger, der har be-
staet Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret,
eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

BOGHYLDEN

(Fortsat fra Side 11)

For Journalistspirer!

W. Heyliger har skrevet flere Fortællinger om Spejdere. Denne Gang handler hans Bog »Maalet naaet« om en ung Mand, der sætter alt ind paa at naa sit Maal: at blive Journalist. Den er fra Gyldendal.

En Fodbold-Roman

er Harry Bendixens »I det 89. Minut«. Men er »de professionelle« nu alligevel saa slemme, som de gøres her? (Jespersen og Pio).

Lille Lejr Kogebog.

En udmærket lille Kogebog, der blev udgivet af Kongeaa Divisionen i Anledning af Graasten Lejren, der som bekendt ikke blev til noget.

Kogebogen er af et praktisk Format lige til en Spejderlomme, og indeholder Opskrifter paa al Madlavningen i en 9 Dages Lejr. Den kan anbefales paa det bedste. Der er den særlige Finesse ved en Del af Efterretterne, at de kan laves i een Gryde.

Den koster 15 Øre og kan faas ved Henvendelse til Tropsfører Wisse, Sønderborg. Det er Adresse nok.

Flyvningens Vidundere

hedder Edgar B. Schildrops nye Bog. Det er Flyvningens Teknik, Historie og Heltebedrifter i en Nøddeskal (125 Sider). Øjeblikkets bedste Flyvebog for Ungdommen (Gyldendal).

Vil du læse mere Teknik, er der den store Bog »Teknikkens Vidundere i Fartens Tidsalder« af samme Forfatter.

Den graa Ulv er død.

Wa-sha-quon-asin var hans Indianernavn — og nu er han desværre død. Forinden naaede han at afslutte sin Bog »De smaa Bævere«, der handler om hans 2 Indianerbørn og 2 Bævere, der er blevet forældreløse ved et Dæmningsbrud. En levende Bog — en Bog af en rigtig vaskægt Indianer — en Bog for enhver Ulv og Spejder. Den koster 3,75 Kr. (Gyldendal).

Hellere én af »Den graa Ulv« end 10 af Ellis,

der nu igen har skrevet to forskruede Indianerbøger »I Sorteføddernes Land« og »Fangst og frelst«. Sikke Billeder af Indianere!

2 Knaldromaner

er Augusta Seemans »Tre smaa Opdagere« og Howard Pease's »Paa Vej til Tahiti«. (Gyldendal).

Erik Bo Bojesen, 1. Aabenraa.
 Knud Ravn Jensen, »
 Jens Chr. Schmidt, »
 Alfred Schmidt, »
 Fr. Vilh. Rasmussen, FA, 1. Faaborg.
 Jørgen Beck, PF, Egerne, 1. Rønne.
 Hans Chr. Boss, PF, Viberne, »
 Helge Orla Jensen, TA, Cort Adelers Trop, Svin-
 ning.
 Evald Holger Mundt, TA, »
 Erik Westermann, PF, Uglerne, 1. Gjentofte.
Hjertelig til Lykke!

I DET NYE AAR

er det mit store Ønske, at alle de Troppe, der endnu ikke har nogen Korrespondent, maa faa det. Det er ikke fordi det drejer sig om saa forfærdelig mange, men jeg vil tro, at Spejdere i disse Troppe ærgres sig godt over altid at se de andre Troppe omtalt i »Spejdernes Magasin« og aldrig deres egen. Nuvel, I er selv Herre over det. Bladets Spalter staar jer aabne. Vælg blot en af Kammeraterne, eller paatag dig det selv (det er den sikreste Udvej), til at skrive hertil en Gang om Maaneden.

SE INDHOLDSFORTEGNELSEN I DETTE NUMMER

Den er interessant paa flere Maader. For det første kan den bruges som Emneregister, og for de Spejdere, der binder deres Magasiner ind eller samler dem i en Mappe, er Indholdsfortegnelsen en uvurderlig Hjælp til at finde det, man søger. For det andet er det morsomt at se i Fortegnelsen over de Troppe, der har været omtalt i Aarets Løb. Det gaar hurtigt op for én hvilke Troppe, der har haft de mest energiske Korrespondenter.

Kjøbenhavnske
 Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
 Heimdalsgade 29-31
 Central 15.321

Thors Specialvask

Det bedste. Det billigste. Det smukkeste

Dåmpvaskeriet THOR

Aktieselskab
 Torasvej 7-9-11 . Telf. 9770 (5 Ledn.)

Vogne over hele Byen hver Dag

RICHTERS
 LOMMEBOG
 FOR

SKOLEELEVER

Pris Kr. 1,85

*H U S K den paa
 ØNSKESEDLEN!*

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
 Gymnastikdragter og Sko.
 Alt til Athletik.

Forlang
 Katalog

**10 pCt. Rabat til alle
 Spejdere.**

SPEJDER

Smaa ting og Sysager
til Mor henter du hos

Hans Bach

GI Kongevej 86 . Telf. 14031 - 2919

HØEGHS
LAKRIDS KONFEKT

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Odd Fellow Palæet

5. Marts Kl. 20

1. KØBENHAVNS DIVISION

Billetter faas hos Divisionens
Ulve og Spejdere

DENNE AARGANG VIL BRINGE

bl. a. en Serie interessante Artikler fra Afrika, skrevet af en gammel Spejder, der hedder Strand og er Manager paa en Farm i Kenya. Allerede i dette Nummer kan I finde den første Artikel, saa I kan faa en Forsmag paa, hvad de kommer til at handle om. I denne Maaned — den 22. Februar — fylder Baden-Powell 82 Aar, og vor Medarbejder har besøgt ham paa hans Farm nede i Afrika, hvor han fejrer Dagen, og vi haaber næste Gang at kunne bringe et udførligt Referat af Besøget.

Endvidere vil Aargangen blive rig paa Anvisninger i Husflid, med Arbejdstegninger til forskellige praktiske Ting, som enhver Spejder skulde kunne lave sig selv. Endvidere indleder vi senere en Serie om »Samlinger«. Raadgiveren fortsætter med at give gode Raad om Spejderarbejdet.

DET ER ENDNU IKKE FOR SENT

at anskaffe sig »Spejdernes Lommebog«. Det er en glimrende Lommebog for Spejdere, da den indeholder en Masse gode Oplysninger som man tit staar og savner som Spejder. Der er en Klar- gørelse over hele Korpssets Organisation, Stam- bogsblad, Kalender, Artikler om Sporing og m. m. Men det skal være den røde »Spejdernes Lom- mebog«. Den faas paa Depotet og hos de fleste af Landets Boghandlere.

Med Spejderhilsen

Hans

Salomons Taarn

(Fortsat fra Side 9)

Man har ikke andet at gøre efter Mørkets Frem- brud end at lægge sig til at sove, du kan lige imedens tage at samle lidt mere Brænde til Baa- let.«

Det var vel nok deres Æventyrløst, der hav- de været den afgørende Grund til at de var star- tet paa denne Expedition, hvor de kunde ride — og »leve af Landet«. D. v. s. at deres Mad af- hang fuldkommen af, hvad de kunde skyde eller fiske, for den eneste Proviant, de medbragte, var lidt Mel og The, af hvilket de kun brugte meget sparsommeligt.

Som Tom Brackenbury sagde: »Vi kommer kun saa meget The i, at Vandet dog faar lidt Kulør.« En Gang imellem kunde de finde nogle vilde Frugter, og de unge Palmeskud var udmærkede Grøntsager.

»Det er ikke andet end Kvas«, sagde Tom, da han smed en Favnfuld paa Ilden. »Det flammer godt nok op og udstraaler en Masse Varme saa længe det varer, men brænder bort saa sjovt

hurtigt at — — — Hallo! — — — Hvad er det, der kommer? — — —

Natten var mørk, og udenfor Baalets Lyskreds var alting taaget og utydeligt. De kunde nu skelne et skyggeagtigt Væsen, der kom løbende hen imod dem, og de behøvede ikke at se to Gange paa det, før de kunde fastslaa, at det var en Mand. Det var højst sandsynligt, at det var en Indfødt, og da han kom nærmere, saa de, at han var bevæbnet med en Assegai.

Baade Tom og Dick snappede deres Rifler og trak sig skyndsomt ud af Baalets Lyskreds. For en Mand, der staar ved Siden af et Baal, er et udmærket Maal for en Snigskytte eller en ondskabsfuld Neger med et tungt Spyd.

Een enkelt kunde imidlertid ikke gøre megen Fortrød, men der kunde være flere gemt i Mørket, som de endnu ikke havde set, og her udenfor Baalets Rækkevidde kunde de bedre se, hvad der foregik ude i Mørket.

Den indfødte, der kom her, saa imidlertid ikke ud til at være farlig, for han kom helt aabenlyst løbende, vaklede lidt, indtil han sank fuldstændig sammen henne ved Baalet, øjensynligt uhyre opihidset. Et Øjeblik efter stod de to Kammerater ved hans Side. »Hvem er du og hvor kommer du fra?« spurgte Dick. Han stillede Spørgsmaalet paa Engelsk, og den Indfødte forstod.

»Vand, Boss«, svarede han, »giv mig Vand, ellers kan jeg ikke tale.« Dick fyldte et Krus og rakte det til ham. Manden drak graadigt og rakte det tomt tilbage.

»Det være godt«, erklærede han. »Nu efter at have faaet Vand, jeg kan tale, hvide Mænd. Jeg svømmede over Floden og nu har jeg løbet 12 miles. Men alligevel vilde de have fanget mig og dræbt mig, hvis I ikke havde været her.«

»Hvem vilde have fanget dig?«

»Mashonaerne«, var Svaret. »Hele Vejen fra Suliemans Taarn har de jaget mig.«

(Sulieiman er den arabiske Form for Salomon, og det bruges af de afrikanske Indfødte til Trods for, at de ikke taler arabisk).

»Sulieimans Taarn«, gentog Tom og Dick i samme Aandedrag. Saa fortsatte Dick: »Det er jo der vi skal hen, og du kan maaske give os nogle nyttige Oplysninger. Men fortæl os først noget mere om dig selv, hvem du er og —

»Først maa vi hellere gøre os klar, om Mashonaerne, som har jaget ham herhen, er i Nærheden,« indskød Tom. »Den Stamme er ikke videre venligsindet mod hvide Mænd, og hvis en eller anden af deres Krigere opdagede os, kunde de finde paa at angribe os.«

»Det passer, Boss«, sagde Flygtningen, som saa ud til at være fra Kaplandet. »De kan ikke være langt herfra, de forbandede Mashonaer, som vil-

de dræbe mig. Det vilde være godt, om vi slukkede Ilden.«

»For Pokker, her er de!« raabte Dick.

Han havde næppe talt ud, før der lød et frygteligt Skrig, som blev fulgt af fem Krigeres Fremstormen. De syntes at være dukket op fra Jorden.

3 bredbladede Assegaier kom svirrende gennem Luften, og en af dem saa tæt ved Toms Hoved, at han mærkede det suse forbi sin Kind. De to andre spredte Lejrbaalets brændende Stykker Træ. Heldigvis blev ingen ramt.

De to Kammerater fyrede deres Rifler af, og en af Angriberne faldt. Endnu to Skud, et Skrig, og nok en Mashona var færdig. Resten stak Halen mellem Benene og forsvandt i Mørket. De to saarede Krigere forsøgte ogsaa at kravle væk.

»Lad dem gaa,« sagde Dick, »vi vil ikke være belempret med Fanger.«

»Paa vor Side er et Tinkrus blevet alvorligt saaret,« lo Tom, De Fyre vil ikke komme igen i Aften; de har faaet nok.«

Han vendte sig mod den Indfødte.

»Hvad hedder du?« spurgte han.

»Jimbo,« lød Svaret.

»Godt Jimbo, nu kan du fortælle os hele Historien. Vi er interesserede i Kong Salomons

FREMgangsMAADE

Køb en Giroblanket (2 Øre paa Postkontoret). Paa Blanketten sidder en Kupon, der er bestemt for Modtageren. Udfyld Kuponens Bagside med Annoncens Ordlyd:

HUSK:

Annoncen skal indeholde Navn og Adresse og Teksten skal skrives tydeligt.

Tæl op, hvormange Ord Annoncen indeholder, Navn og Adresse tælles med. Indbetal Prisen til Postekspedienten efter følgende Takst:

Før indtil 20 Ord — Kr. 1,50

Overskrides de 20 Ord, beregnes Kr. 0,06 pr. overskydende Ord.

Giroblanketten indsendes til:

Giro Nr. 2284, Det Danske Spejderkorps,
Fiolstræde 19,
København K.

En god brugt Tennis Ketcher med Ramme ønskes byttet med et godt Jamboree Tornister.

Svend Aage Jakobsen,
Thorsgade 5, Odense.

MARNO SØRENSEN

Skoubogade 5 - Telf. 11.535 - Kbhvn.

Taarn, som du siger, at du er kommet fra. Er det sandt, at der bor en hvid Mand i det?»

»Ja, Boss Lincoln er der,« sagde Jimbo. »Han er i Taarnet, fordi de Mashonaer ikke vil lade ham komme ud.«

»Altsaa deres Fange?»

»Ja, Boss. Mig bryder de sig ikke meget om, og to Gange slap jeg væk for at prøve at føre et Budskab fra min Herre til den første hvide Mand, jeg traf paa. Men jeg havde ingen Riffel, intet Spyd, derfor kunde jeg ikke dræbe nogen Føde. Jeg maatte gaa tilbage, eller sulte ihjel. Derfor gik jeg tilbage.«

»Og dette er det tredje Forsøg?»

»Alle gode Gange tre,« sagde jeg til mig selv,« fortsatte Jimbo. »Men de Mashonaer sagde til mig, at hvis jeg gik igen, vilde de komme efter mig og dræbe mig. Men jeg fandt et Spyd og gemte det og undslap. Det er sand Tale. Boss Lincoln han skrev Meddelelsen til mig. Her er den.«

Han gav Dick et sammenkrøllet og temmelig snavset Stykke Papir. Dick foldede det ud og læste det ved Lyset af en brændende Pind, som Tom holdt. Brevet var skrevet med Blyant.

»I mere end et Aar er jeg blevet holdt fanget i Salomons Taarn af nogle Mashonaer — en Del af Hovedstammen —, som betragter mig som en Troldmand.

Jeg er temmelig god til at trylle og udføre Fingerticks, og da min Tjener og jeg blev overrasket og taget til Fange, troede jeg, at jeg kunde forskrække dem ved nogle af disse Fif. Resultatet var frygteligt. De sagde, at jeg var en stor Heksedoktor, og at det i høj Grad vilde være til deres Fordel, altid at have mig i deres Tjeneste.

Derfor er jeg blevet holdt fuldstændig som en Fange. Jeg kan ikke nærme mig et Vaaben af nogen Slags, og jeg bliver truet med Tortur, hvis jeg ikke giver en Prøve paa min Magt, saasnart de ønsker Troldomskunstens Støtte. De er ikke bange for, at mit Trylleri skal gøre dem Fortræd, og jeg kan ikke faa dem til at forstaa, at den en skønne Dag virkelig vil gøre dem Fortræd, hvis de ikke slipper mig løs. Dette er min Henvendelse til hvilkensomhelst hvid Mand, der end faar dette Brev: Kom, eller send Hjælp til mig!

Hvis jeg ikke snart bliver frelst, vrister jeg en Assegai fra en af dem, og gør det færdigt med en Kamp, som de skal faa Grund til at huske.

Francis Lincoln.

Dick foldede Papiret sammen og puttede det i sin Skjortelomme.

»Nu staar det til os at redde ham,« sagde han.

»Selvfølgelig,« svarede Tom Brackenbury.

Ført af Jimbo naaede de Flodbreden i Nærheden lige efter Solnedgang den følgende Aften, cirka 2 miles fra Taarnet. En Krumning af Floden skjulte alt undtagen den øverste Del af det for dem; men Tom var gaaet frem for at rekognoscere fra et Punkt, der laa omtrent lige overfor Taarnet. Det var cirka en halv Time siden, og nu var han tilbage og fortalte, at det var en rund Stenbygning af anseelig Størrelse, men med hele den øverste Del liggende som Ruin. Han havde kun set en Indfødt, en Vagt, som imidlertid ikke syntes at holde særlig godt Udkig.

Jimbo fortalte, at der plejede at være mellem tyve og tredive Mashonaer ved Taarnet, men deres Antal varierede, idet der altid var nogle af Sted paa Jagt.

»I bedste Fald syv mod een,« sagde Tom. »Nu skal vi først og fremmest se at komme ubemærkede ind i Taarnet, hvorefter vi maa overlade Resten til Skæbnen.«

Strømmen løb med en Fart af omkring to miles i Timen, men der var ingen særlige Indsnævninger eller Strømhvirvler, saa de behøvede ikke at betænke sig paa at svømme over. Paa den anden Side var der et Stykke tæt Kratskov, der dækkede over godt og vel en Kvadratmiles. Det vilde blive et godt Gemmested for deres Heste.

De styrede ud i Floden, og Dyrene svømmede nemt over, medens Tom og Dick holdt dem fast i Halen med den ene Haand, medens de med den anden holdt Riflen højt hævet over Hovedet samtidig med at de tog Svømmetag med Benene. De havde altid syntes, at det var den letteste Maade at svømme over en Flod.

Saaledes naaede de sikkert den anden Side, bandt Hestene og vred saa meget Vand som muligt af Tøjet.

Det var nu blevet mørkt, og ført af Jimbo kravede de langsomt og forsigtigt fremad. Det tog dem to Timer at tilbagelægge de to Miles, og da de var en hundrede yards fra Taarnet, lagde de sig fladt ned paa Maven for at faa et Overblik over Situationen. Der var en halv Snes Mashonaer udenfor Bygningen. De var ved at lave Mad over en Masse smaa Baal. Jimbo sagde, at det var der altid nogen, der gjorde, medens Resten opholdt sig inde i Taarnet.

»Hvordan kommer vi ind i Taarnet?» spurgte Dick. Jimbo pegede paa et Hul i Muren, hvor

noget af Murværket var smuldret bort.

»Derigennem, Boss«, svarede han.

»Udmærket, saa skal vi nok lade være med at forstyrre Mashonaerne i deres Aftensmad,« svarede Tom. »Gaa i Forvejen«.

De krøb nu lydløst fremad, kantede sig gennem Hullet en ad Gangen og befandt sig nu i en stenbrolagt Gennemgang. Den var oplyst af en Fakkelt, der gjorde at de lige kunde skimte en massiv Dør i den anden Ende af Gangen. Foran Døren sad en Mashonakriger paa Hug med Ryggen op ad Døren og sin Assegai liggende over Knæene. I Værelset bag ham var den hvide Fange.

»Vi maa uskadeliggøre den Skildvagt«, hviskede Dick. »Det er den eneste Maade. Hurtigt og lydløst.«

Fra et eller andet Sted i Taarnet lød der Stemmer, men det var temmelig langt borte. Det maatte være Resten af Mashonakrigerne. Dick haabede inderligt, at ingen af dem vilde faa den skøre Ide at besøge deres fangne Troldmand i den første halve Time. Han kiggede paa sin Kammerat og Jimbo, hvorpaa han med Haanden gav Signalet til Overfaldet.

Skildvagten blev fuldstændig overrumplet. Han var en stor muskuløs Fyr, og han kæmpede bravt de faa Øjeblikke, Kampen varede. Han prøvede at gøre Anskrig, men Tom kneblede ham med nogle af de løse Skindremme, han altid bar paa sig. Saa snørede de hans Haandled og Ankler sammen.

Døren var gjort fast paa to store tunge Træbjælker, der var stukket op igennem svære Metalbeslag. Indefra maatte det selv for en Herkules være umuligt at aabne denne Dør, men udefra var det let at fjerne Bjælkerne. De stødte Døren op og traadte ind i et stort halvcirkelformet Rum, der ligesom Gangen var oplyst af en Fakkelt.

En høj, skægget og furet Mand, hvis Ansigt var præget af Virkningerne af et langt Fangenskab, stirrede paa dem som om de kom fra en anden Verden. Jimbo løb hen til ham.

»Det lykkedes, Boss,« hviskede han. »Hvide Mænd kommer for at frelse dig.«

»Endelig — Endelig,« udbrød Fangen. »Jeg kan næppe tro, det er sandt.«

»Sandt nok,« afbrød Dick. »Men der er ikke Tid til Forklaringer nu. Vi maa ud herfra nu, men hurtigt. Hvis Mashonaerne opdager os, medens vi er herinde, saa bliver vi fanget i en slem Fælde.«

Med den flammende Fakkelt i Haanden førte han an tilbage gennem Gangen. Et Stykke nede var der en stor Niche, hvor der var stablet en Masse mærkelige Sager ind.

Dick standsede et Øjeblik for at se paa Bunken, som bestod af en vild Forvirring af alle mulige Slags Ting, samlet sammen paa Plyndrings-togter. Og henne i det ene Hjørne laa et Bundt Dynamitpatroner. De var øjensynligt bragt hertil som en Del af et Krigsbytte, men Mashonaerne har aabenbart ikke kendt Brugen af dem.

»Det er et Vidunder, at de ikke har sprængt sig selv i Luften for længe siden,« sagde Dick, idet han pegede paa Dynamiten.

»Den er fin,« sagde Tom, »lad os saa give dem en Afskedssalut, saa de forstaar, at deres hvide Troldmand virkelig kan trylle.«

Og før Dick kunde forhindre ham i det, havde han snuppet den flammende Fakkelt ud af Haanden paa ham og kastet den ind i Bunken af gammelt Ragelse. Det flammede op med det samme.

»Og nu faar vi travlt,« tilføjede han.

Det er vel unødvendigt at sige, at de fik Fart paa. I Løbet af utrolig kort Tid var de alle klatret ud af det samme Hul, som de tre Redningsmænd var kommet ind af.

Men ikke saa snart kom de ud af Taarnets Skygge, før nogle af de Mashonaer, der opholdt sig ved Baalene udenfor, fik Øje paa dem. Krigerne hylede op og greb deres Assegaier, men i næste Øjeblik blev deres Raab overdøvet ved Braget af en kæmpemæssig Eksplosion. Ilden var naaet til Dynamitten, som nu havde blæst et umaadelig gabende Hul i Siden af Taarnet.

De Negre, der ikke blev dræbt paa Stedet, blev saa forvirrede og forskrækkede, at de fuldstændig opgav at tænke paa Forfølgelse. De havde nok at gøre med at bringe sig selv i Sikkerhed.

— — —

»Jeg kombinerede en stor Jagtexpedition med en Opdagelsesrejse i disse Egne,« forklarede Mr. Lincoln Dagen efter, da de havde lagt tyve miles mellem sig og Salomons Taarn, »da jeg blev angrebet af Mashonaerne. De stjal min Vogn, mine Forraad og dræbte en af de indfødte Bærere. Alle de andre flygtede undtagen Jimbo, som blev hos mig. Jeg kan ikke finde Ord til at udtrykke den Taknemmelighed, jeg føler for jer for at have befriet mig. Men hvis I ved noget om Kvægavl, kan det være, jeg kan gøre noget for jer til Gengæld.«

»Ja, vi ved en hel Del om det,« svarede Dick.

»Godt. Det er nemlig min Agt at købe Jord og saa i stor Stil begynde at drive Kvægavl her,« fortsatte Mr. Lincoln. »Men det kan vi tale om senere. Lige i Øjeblikket føler jeg ikke Trang til andet end til det yderste at nyde Solen og den friske Luft.«

»Ja, det kan jeg nok tænke,« sagde Tom. »Det er vel ikke særlig sundt Liv at være Troldmand.«

Status-Udsalg

...kun 14 Dage

27. Januar = 11. Februar

Efter endt Status udsælger vi fra og med Fredag d. 27. Jan. til og med Lørdag d. 11. Febr. en Mængde fuldt kurante Varer, der ved Statusopgørelsen er *nedsat med helt op til 50 pCt. af Værdien*. Vi nævner f. Eks.:

Ternede Lejrskjorter med 2 Lommer,
før Kr. 6.25, nedsat til..... **3⁸⁵**

Vindtøjsbluser før Kr. 12.00, nedsat til **6⁰⁰**

Drenge Plus-four, alle Størrelser
før Kr. 9.85, nedsat til **4⁸⁵**

Paa alle ikke nedsatte Varer
(undt. Emblemer, Duelighedstegn, Bøger o. l.)

gives 10 pCt. Rabat

NB. Bonus bortfalder i Udsalgstiden

Det Danske Spejderkorps Depot

(Friluftsmagasinet)

Skindergade 27, Kbhvn. K.

Central 10.909 — 11.203